

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997 N:o 1071—1078

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1071	Laki Postipankki Oy:stä annetun lain 3 §:n muuttamisesta	3943
1072	Asetus venäläisten yhteisöjen osallistumisen jatkumisesta kalanviljelytoimenpiteisiin Inarijärven kalakantojen säilyttämiseksi Venäjän kanssa tehdyn pöytäkirjan voimaansaattamisesta	3944
1073	Valtioneuvoston päätös maataloilille myönnettävästä kirjanpitoavustuksesta	3945
1074	Maa- ja metsätalousministeriön päätös maataloilille myönnettävästä kirjanpitoavustuksesta annetun valtioneuvoston päätöksen voimaantulosta	3950
1075	Ulkoasiainministeriön ilmoitus rangaistussäännöksistä joita sovelletaan rikottaessa neuvoston asetusta tiettyjen taloussuhteiden keskeyttämisestä Angolaan Unitan taivuttamiseksi täyttämään velvollisuutensa rauhanprosessissa	3951
1076	Rahoitustarkastuksen työjärjestyksen muuttaminen	3952
1077	Suomen Pankin ilmoitus vähvistetusta viitekorosta ja viivästyskorosta	3953
1078	Verohallituksen päätös vuodelta 1998 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista	3954

N:o 1071

Laki

Postipankki Oy:stä annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Postipankki Oy:stä 11 päivänä joulukuuta 1987 annetun lain (972/1987) 3 § seuraavasti:

3 §

Postipankki Oy:n osakekannasta on valtion tai sellaisen osakeyhtiön, jossa valtiolla on välittömään osakeomistukseen perustuva määräysvalta, omistuksessa ja hallinnassa oltava määrä, joka on vähintään 51 prosent-

tia pankin kaikista osakkeista ja kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä.

Tämä laki tulee voimaan 10 päivänä joulukuuta 1997.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 193/1997
TaVM 30/1997
EV 188/1997

N:o 1072

Asetus

venäläisten yhteisöjen osallistumisen jatkumisesta kalanviljelytoimenpiteisiin Inarijärven kalakantojen säilyttämiseksi Venäjän kanssa tehdyn pöytäkirjan voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1997

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §
Moskovassa 27 päivänä marraskuuta 1997 Suomen tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välillä tehty pöytäkirja venäläisten yhteisöjen osallistumisen jatkumisesta kalanviljelytoimenpiteisiin Inarijärven kalakantojen säilyttämiseksi on voi-

massa 27 päivästä marraskuuta 1997 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä joulukuuta 1997.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 1073

**Valtioneuvoston päätös
maatiloille myönnettävästä kirjanpitoavustuksesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1997

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1303/1994) nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 950/97, jäljempänä EY:n rakenneasetus, tarkoitettua kirjanpitoavustusta myönnettäessä.

EY:n rakenneasetuksen 13 artiklan lisäksi tukea myönnettäessä on noudatettava, mitä maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun lain (1303/1994), jäljempänä rakennepoliittikalaki, 9 §:ssä sekä maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun asetuksen (1259/1995), jäljempänä rakennepoliittikkaasetus, 5 §:ssä säädetään.

2 §

Avustuksen saaja

Avustuksen saajana voi olla luonnollinen henkilö, useat luonnolliset henkilöt yhdessä, kuolinpesä, avoin yhtiö, kommandiittiyhtiö, osakeyhtiö tai osuuskunta.

Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija harjoittaa maatilataloutta Suomessa sijaitsevalla maatilalla jäljempänä säädettyllä tavalla.

3 §

Maatila

Maatilalla tarkoitetaan yhden tai useamman tilan tai tilanosan muodostamaa maatilataloudellista kokonaisuutta, joka kuuluu samalle omistajalle tai samoille omistajille, ottaen kuitenkin huomioon, mitä 10 §:ssä säädetään. Tilakokonaisuuteen on sisällyttävä talouskeskus, josta käsin tuotantoa harjoitetaan.

Talouskeskukseen kuuluvina rakennuksina pidetään kotieläintuotantoa harjoitettaessa tuotantorakennuksia ja muussa tuotannossa talousrakennuksia tai suojia, joissa pääosa yritystoiminnassa tarpeellisista tuotantovälineistä säilytetään.

Harjoitettaessa 4 §:n 2 momentin 6—10 kohdassa tarkoitettua toimintaa maatilaksi katsotaan myös asuntotilaan verrattava tila ja sillä olevat irtaimet tuotantovälineet.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun omistajaan rinnastetaan se, joka kirjallisen vuokrasopimuksen nojalla hallitsee tilaa tai tilan osaa. Maatilaan luetaan tällöin kuuluvaksi sellaiset tuotantoon käytettävät alueet, joiden vuokra-aikaa on hakemuksen vireille tulosta lukien jäljellä vähintään viisi vuotta. Tuotantoon käytettyä rakennusta tai rakennettua aluetta koskevan vuokrasopimuksen jäljellä olevan vuokra-ajan tulee olla vähintään kymmenen vuotta.

Maatilan katsotaan sijaitsevan siinä kunnassa, jossa sen talouskeskus sijaitsee.

4 §

Tuotanto

Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että avustuksen hakija harjoittaa maataloutta päätoimisesti tai maatilataloutta siten kuin EY:n rakenneasetuksen 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa kappaleessa säädetään.

Maataloudeksi, joka sisältyy 1 momentissa tarkoitettuun maatilatalouteen ja josta saatujen tulojen osuus hakijan kokonaistuloista vaikuttaa tukikelpoisuuteen, katsotaan:

- 1) peltoviljely;
- 2) karjatalous ja muu eläinten pito;
- 3) kasvihuonetuotanto, vihannesviljely, marjan- ja hedelmänviljely sekä muu puutarhaviljely;
- 4) kalanviljely;
- 5) mehiläistalous;
- 6) porotalous;
- 7) sisävesikalastus;
- 8) ammattimainen metsästys;
- 9) ammattimainen marjastus ja sienestys; sekä
- 10) muu näihin rinnastettava elävien eläinten kasvatusta, lihan, muiden eläimestä saatavien tuotteiden, meijerituotteiden, viljan sekä muiden elävien kasvien tuotanto sekä muu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteessä II tarkoitettujen tuotteiden tuotantoa.

5 §

Kokonaistulot

EY:n rakenneasetuksen 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa kappaleessa tarkoitettuina hakijan kokonaistuloina otetaan huomioon hakemuksen jättämistä edeltäneen viimeksi toimitetun verotuksen mukaiset verotettavat tulot sekä muut samana ajanjaksona saadut tulot. Verotettaviin tuloihin lisätään kuitenkin verotuksessa vähennetyt poistot.

Kokonaistuloihin luetaan sosiaaliturvatuksista vain yli kuusi kuukautta jatkuneet ansiosidonnaiset työttömyysturvaetuudet ja yli vuoden jatkuneet eläketulot, ei kuitenkaan perhe-eläketuloa.

Jos hakija verotuksen toimittamisen jälkeen on alkanut harjoittaa sellaista ammattia

tai ryhtynyt harjoittamaan sellaista liiketoimintaa, jonka osalta verotusta ei ole vielä toimitettu, tuloksi katsotaan ammatinharjoittajan viimeisen tilikauden tuloslaskelmasta ilmenevä toiminnan tulos sekä liikkeenharjoittajan tuloksi vastaavasti tuloslaskelman mukainen käyttökate kummankin osalta 1 momentin mukaisesti oikaistuna sekä lisätynä maksetulla tulo- ja omaisuusverolla. Jos ensimmäinen tilikausi on vielä kesken, voidaan tulot ottaa huomioon arvion perusteella.

Jos puoliset ovat harjoittaneet maataloutta yhteiseen lukuun, maatalouden ansiotulo voidaan verotuksesta poiketen hakemuksesta jakaa käyttäen perusteena maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaista työtulon jakoperustetta.

6 §

Maataloudesta saadut tulot

Laskettaessa maatalouden osuutta kokonaistuloista lisätään maatalouden tuloon tavanomaista suuremmat kotieläinten hankintamenot. Maatalouden tuloista vähennetään maanvuokratulot sekä korvaukset maataloustuotannon lopettamisesta. Tätä päätöstä sovellettaessa maatalouden jaettavasta yritystulosta ei vähennetä sopeutumisvähennystä.

7 §

Maatilalta saadut tulot

EY:n rakenneasetuksen 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa kappaleessa tarkoitettuja maatilalta saatuja tuloja ovat hakijan kaikki 4 §:ssä mainitusta toiminnasta sekä edellä mainitusta rakenneasetuksen toisen kappaleen tarkoittamasta toiminnasta saadut tulot, jos toimintaa on harjoitettu 3 §:ssä tarkoitettulla maatilalla. Maatilalta saaduksi tuloksi luetaan myös tulo, jonka hakija saa työskentelystä 4 §:ssä tarkoitettun toiminnan tuloksena syntyneitä tuotteita jalostavassa tai markkinoivassa yrityksessä. Samoin maatilalta saaduksi tuloksi luetaan tulo, jonka hakija saa palkkatulona tai yritysvoittona selaisesta yrityksestä, joka harjoittaa pienyritystoimintaa tilalla ja jossa osakkaina yrittäjän ja hänen perheenjäsentensä lisäksi on enintään kolme muuta luonnollista henkilöä.

Metsätaloudesta saatavilla verotettavilla tuloilla tarkoitetaan maatilatalouden tulove-

rolain (543/1967) mukaan laskettua metsätalouden puhdasta tuloa tai tuloverolain (1535/1992) mukaista metsätalouden pääomatuloa sekä hankintatyön arvoa.

8 §

Työaika

Yhdellä henkilötyövuodella tarkoitetaan 1 732 tunnin vuotuista työpanosta.

Tilalla harjoitetun toiminnan vaatiman henkilötyövuosimäärän tulee perustua laskeutaperiaatteisiin, jotka maa- ja metsätalousministeriö on pää- ja sivutoimisuuden arvioimiseksi vahvistanut kullekin tuotantosuunnalle erikseen pinta-alan, kotieläinten lukumäärän tai vastaavien seikkojen perusteella.

9 §

Päätoimisuus maataloudessa

Hakijan katsotaan harjoittavan maataloutta päätoimisesti, jos:

- 1) hänen kokonaistuloistaan vähintään neljäsosa tulee maatalousyrittäjätoiminnasta;
- 2) hänen kokonaistuloistaan vähintään puolet tulee maa- ja metsätaloudesta sekä muusta EY:n rakenneasetuksen 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainitusta toiminnasta; ja
- 3) hän käyttää kokonaistyöajastaan vähintään puolet 2 kohdassa tarkoitettuun toimintaan.

Tätä päätöstä sovellettaessa hakijan katsotaan käyttävän yli puolet työajastaan muuhun kuin 7 §:n 1 momentin mukaiseen toimintaan, jos hänen työaikansa työ- ja virkasuhteessa taikka muussa ansiotoiminnassa ylittää yhteensä 866 tuntia kalenterivuodessa. Hakijan ei kuitenkaan katsota käyttävän yli puolta työajastaan tilan ulkopuoliseen toimintaan, jos hänen 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuun toimintaan käyttämänsä työaika on vähintään 866 tuntia kalenterivuodessa.

Avoimen yhtiön, kommandiittiyhtiön, osakeyhtiön ja osuuskunnan katsotaan harjoittavan maataloutta päätoimisesti, jos enemmistö yhteisön yhtiömiehistä, osakkaista tai jäsenistä täyttää 1 momentin 1—3 kohdassa määrätyt sekä muut luonnolliselle henkilölle asetetut tuen saamisen edellytykset. Enemmistön osakeyhtiön äänivallasta tulee lisäksi olla sellaisilla osakkailla, jotka täyttä-

vät päätoimiselle maatalousyrittäjälle asetetut edellytykset. Kuolinpesän katsotaan harjoittavan maataloutta päätoimisesti, jos vähintään yksi sen osakkaista täyttää päätoimiselle maatalouden harjoittajalle asetetut edellytykset.

10 §

Yhteisomistus

Jos maatilan omistaa kaksi tai useampi henkilö yhdessä, avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että avustuksen hakija harjoittaa tilalla maatilataloutta ja täyttää avustuksen myöntämisen edellytykset.

Jos maatilan omistavat aviopuolisot joko yksin tai yhdessä muiden kanssa, toisen puolisosta tulee täyttää tuen myöntämisen edellytykset.

11 §

Asuminen

Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija asuu maatilalla tai enintään viiden kilometrin etäisyydellä maatilan talouskeskuksesta. Asumisetäisyys voi tuotantosuunta huomioon ottaen olla pitempikin, jos tilalla harjoitettavaa tuotantoa voidaan taloudellisesti ja tarkoituksenmukaisesti hoitaa asuinpaikasta käsin.

Tilapäinen poissaolo asuinpaikalta ei kuitenkaan estä tuen myöntämistä, jos poissaolo johtuu:

- 1) sairaudesta;
- 2) EY:n rakenneasetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaiseen yritystoimintaan liittyvää opiskelusta;
- 3) asevelvollisuuden suorittamisesta; tai
- 4) muusta näihin verrattavasta syystä.

Asumisvaatimuksen ei kuitenkaan katsota täyttyvän, jos poissaolo kestää yhtäjaksoisesti yli kuusi kuukautta, ellei yrityksen hoitoon osallistuva yrittäjän perheenjäsen asu yrityksen sijaintipaikalla tai 1 momentissa tarkoitettulla etäisyydellä siitä.

12 §

Ammattitaito

Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että hakijalla on riittävä ammattitaito harjoittamallaan tuotantosuunnalla. Riittävä-

nä pidetään vähintään toisen asteen ammatillista luonnonvara-alan koulutusta tai muuta vastaavaa tuotannon harjoittamisen kannalta tarkoituksenmukaista koulutusta. Tukea voidaan kuitenkin myöntää sellaiselle hakijalle, jolla on vähintään kolmen vuoden työkokemus kyseiseltä tuotantosuunnalta sekä sen kannalta tarkoituksenmukainen vähintään kymmenen opintoviikon koulutus.

Jos tukea hakevat aviopuolisot, ainakin toisen heistä on täytettävä 1 momentissa säädetty edellytykset ja toisella oltava joko tuotantoalaan liittyvä vähintään toisen asteen ammatillinen koulutus tai vähintään kahden vuoden työkokemus alalta.

13 §

Ikä

Avustusta ei myönnetä henkilölle, joka on täyttänyt 60 vuotta.

14 §

Yhteisön kotipaikka

Avustusta voidaan myöntää sellaiselle 2 §:ssä tarkoitetulle yhteisölle, jonka kotipaikka on Euroopan unionin alueella.

15 §

Kirjanpidon sisältö

Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että kirjanpito täyttää EY:n rakenneasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset. Edellytyksenä on lisäksi, että viljelijä sitoutuu pitämään kirjanpitoa vähintään sen ajan, jolta tukea maksetaan.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset kirjanpitoa koskevista vaatimuksista.

16 §

Avustuksen suuruus

Avustusta voidaan myöntää enintään 8 700 markkaa. Avustuksen määrä ei kuitenkaan saa ylittää EY:n rakenneasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määrää. Avustus jaetaan yhtä suurina erinä neljälle ensimmäiselle tilikaudelle sen tilivuoden alusta, jona tilan kirjanpito on otettu käyttöön.

17 §

Avustuksen tarkoituksenmukaisuus

Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että hakijan tukemista voidaan pitää tarkoituksenmukaisena.

18 §

Hakeminen

Avustusta haetaan maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella ja siihen on liitettävä maa- ja metsätalousministeriön määräämät selvitykset.

19 §

Hakuajankohta

Avustusta on haettava sen vuoden loka-kuun 31 päivään mennessä, jota seuraavan vuoden alusta kirjanpito on tarkoitus ottaa käyttöön. Erityisistä syistä työvoima- ja elinkeinokeskus voi ottaa tutkittavaksi myöhemminkin tehdyn hakemuksen.

20 §

Päätös avustuksen myöntämisestä

Avustuksen myöntämistä koskevassa päätöksessä on mainittava ainakin avustuksen kokonaismäärä sekä erikseen Euroopan yhteisön osuus sekä prosentteina että markkoina, avustuksen myöntämisen ehdot, maksatuksen ajoittuminen, maksatusmenettely sekä tuen takaisinperimistä koskevat ehdot.

21 §

Avustuksen maksaminen

Avustuksen kukin erä maksetaan vuosittain jälkikäteen toukokuun loppuun mennessä edellyttäen, että tuen saaja on huhtikuun loppuun mennessä esittänyt maksatusta varten viimeisen päättyneen tilikauden tuloslaskelman ja taseen sekä muut maa- ja metsätalousministeriön määräämät tiedot.

22 §

Avustuksen takaisin periminen

Sen lisäksi mitä rakennepolitiikkalain

41 §:n 1 momentissa säädetään, voidaan mainitun pykälän 2 momentin nojalla avustus määrätä lakkautettavaksi ja osaksi tai kokonaan takaisinmaksettavaksi:

1) jos tuen kohteena olevaa kirjanpitoa ei ole laadittu tai se ei täytä kirjanpidolle asetettuja vaatimuksia;

2) jos avustuksen saaja ei ole kahteen vuoteen avustuksen maksamisen perusteena olevan kirjanpidon käyttöönotosta lukien omaoimisesti harjoittanut maatilataloutta, jonka kirjanpitoon avustus on myönnetty; tai

3) jos avustuksen saaja kieltäytyy antamasta avustuksen käyttöön liittyviä tietoja taikka tili- ja muita asiakirjoja maa- ja metsätalousministeriön tai työvoima- ja elinkeinokeskuksen määräämille tarkastajille tai avustamasta tarpeellisessa määrin heitä rakennepoliittikalain 34—38 §:n mukaisten tarkastusten ja valvonnan suorittamisessa.

23 §

Takaisin perittävälle määrälle maksettava korko

Takaisin perittävälle määrälle on maksetta-

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

va kunkin erän maksupäivästä lukien vuotuista korkoa korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä.

24 §

Viivästyskorko

Jos takaisin maksettavaksi määrättyä avustusta tai sen osaa ei makseta määräajassa, takaisin maksettavaksi määrätylle pääomalle peritään vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan kunkin erän erääntymisestä lukien.

25 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä, joka julkaistaan Suomen säädöskokoelmassa.

Maatalousylitarkastaja Kari Ojala

N:o 1074

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
maatiloille myönnettävästä kirjanpitoavustuksesta annetun valtioneuvoston päätöksen
voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on maatiloille myönnettävästä kirjanpitoavustuksesta 25 päivänä syyskuuta 1997 annetun valtioneuvoston päätöksen (1073/1997) 25 §:n nojalla päättänyt:

1 §
Maatiloille myönnettävästä kirjanpitoavustuksesta annettu valtioneuvoston päätös (1073/1997) tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 1997.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 1997.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maatalousylitarkastaja Kari Ojala

N:o 1075

Ulkoasiainministeriön ilmoitus**rangaistussäännöksistä joita sovelletaan rikottaessa neuvoston asetusta tiettyjen taloussuhteiden keskeyttämisestä Angolaan Unitan taivuttamiseksi täyttämään velvollisuutensa rauhanprosessissa**

Annettu Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

Ulkoasiainministeriö ilmoittaa eräiden Suomalaisille Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan unionin jäsenenä kuuluvien velvoitusten täyttämiseksi annetun lain (659/1967) 2 a §:n 2 momentin nojalla, että rangaistus seuraavan Angolaan koskevan neuvoston asetuksen rikkomisesta ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain 46 luvun 1—3 §:ssä: neuvoston asetus (EY) N:o 2229/97 tiettyjen taloussuhteiden keskeyttämisestä An-

golaan ”União Nacional para a Independência Total de Angola” (UNITA) taivuttamiseksi täyttämään velvollisuutensa rauhanprosessissa; EYVL N:o L 309, 12.11.1997, s.1. Menettämisseuraamuksista säädetään saman luvun 8—13 §:ssä.

Neuvoston asetus on tullut voimaan sinä päivänä, jona se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

Lainsäädäntöneuvos Päivi Kaukoranta

N:o 1076

Rahoitustarkastuksen työjärjestyksen muuttaminen

Annettu Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan pankkivaltuutettujen päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä syyskuuta 1993 annetun Rahoitustarkastuksen työjärjestyksen (831/1993) 6 §:n 2 momentti ja 9 §, sellaisina kuin ne ovat 27 päivänä elokuuta 1996 annetussa päätöksessä (670/1996), seuraavasti:

6 §
Ylimmillä virkamiehillä tarkoitetaan toimintayksikön päällikköä (apulaisjohtaja), päälakimiestä ja apulaisosastopäällikköä.

9 §
Johtokunta hyväksyy rahoitustarkastuksen sisäistä tarkastusta koskevat toimintaperiaatteet.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan pankkivaltuutettujen puolesta:

Ilkka Kanerva

puheenjohtaja

Johannes Koskinen

Olavi Ala-Nissilä

N:o 1077

Suomen Pankin ilmoitus
vahvistetusta viitekorosta ja viivästyskorosta

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1997

Suomen Pankki ilmoittaa 20 päivänä elokuuta 1982 annetun korkolain (633/1982) 12 a §:n nojalla, sellaisena kuin se on 3 päivänä maaliskuuta 1995 annetussa laissa (284/1995), että korkolain 3 §:n 2 momentissa

tarkoitettu Suomen Pankin vahvistama viitekorko on 3 prosenttia vuodessa ja 4 §:n 3 momentissa tarkoitettu viivästyskorko 10 prosenttia vuodessa 1 päivästä tammikuuta 1998 alkaen.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1997

SUOMEN PANKKI

Sirkka Hämäläinen
Johtokunnan puheenjohtaja

Matti Vanhala
Johtokunnan jäsen

N:o 1078

Verohallituksen päätös**vuodelta 1998 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista**

Annettu Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1997

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 64 §:n ja 76 §:n sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1549/95), nojalla määrännyt:

1 §
Kotimaassa ja ulkomailla työnantajalta saatavat luontoisedut on arvioitava seuraavien perusteiden mukaan:

Asuntoetu ja sähkön käyttöoikeus

2 §
Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot ovat keskuslämmitysasunnoissa seuraavat:

a) Pääkaupunkiseutu (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa)

Asunto valmistunut:	Edun arvo mk/kk
ennen vuotta 1984	360 mk + 33,70 mk neliömetriltä
vuosina 1984—1991	360 mk + 36,20 mk neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	360 mk + 36,50 mk neliömetriltä

b) Muu Suomi

Asunto valmistunut:	Edun arvo mk/kk
ennen vuotta 1984	290 mk + 25,10 mk neliömetriltä
vuosina 1984—1991	290 mk + 31,10 mk neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	290 mk + 32,20 mk neliömetriltä

Laissa aravavuokra-asuntojen ja aravavuokralatojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta (1190/93) tarkoitettujen asuntojen luontoisetuarvo on 1 momentista poiketen enintään asunnosta perittävän vuokran määrä.

Tuloverolain (1549/95) 76 §:n 5 kohdassa tarkoitetun ulkomailla saadun asuntoedun arvo

on asunnon käypä vuokra, kuitenkin enintään 50 prosenttia 1 momentin mukaisesta pääkaupunkiseudulla sijaitsevan vuonna 1992 tai myöhemmin valmistuneen asunnon luontoisetuarvosta.

3 §
Asunnon valmistumisvuotena pidetään ra-

kennuksen valmistumisvuotta. Jos rakennus on kokonaisuudessaan peruskorjattu, valmistumisvuotena pidetään rakennuksen korjausvuotta.

4 §

Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista keskuslämmitysasunnossa, 2 §:ssä tarkoitettua edun arvoa vähennetään 4,60 mk neliömetriltä kuukaudessa.

5 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvo uunilämmitysasunnossa on 14,80 mk neliömetriltä kuukaudessa. Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista, edun arvo on 10,20 mk neliömetriltä kuukaudessa.

6 §

Asuntoetuun liittyvän rajoittamattoman sähkökäyttöoikeuden arvo on 2,40 mk neliömetriltä kuukaudessa. Edun arvo ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä.

Sähkölämmitteinen asunto rinnastetaan asuntoedun arvoa määrättäessä keskuslämmitysasuntoon.

7 §

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneessa lämpöineen ja valoineen on keskuslämmityshuoneessa 420,00 mk kuukaudessa. Uunilämmityshuoneessa edun raha-arvo on 150,00 mk kuukaudessa.

8 §

Asuntoedun raha-arvoa laskettaessa luetaan asunnon pinta-alaan varsinaiset asuinhuoneet ja palkansaajan tai hänen perheensä asumiseen liittyvät rakennustilat kuten sauna, uima-allas ja askartelutilat. Autotallia ei lueta asunnon pinta-alaan.

Ennen vuotta 1961 valmistuneessa asunnossa luetaan asunnon pinta-alaan asuntoedun raha-arvoa laskettaessa 150 neliometriä ylittävältä osalta puolet 1 momentissa tarkoitetuista tiloista.

9 §

Jos asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa alentaa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja tai niiden

tämän pykälän 1 momentin mukaisesti muutettuja arvoja alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Autotallietu

10 §

Lämmitetyn autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 270,00 mk ja muun Suomen alueella 180,00 mk kuukaudessa. Kylmän autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 180,00 mk ja muun Suomen alueella 140,00 mk kuukaudessa.

Ravintoetu

11 §

Ravintoedun arvo on 23,50 mk aterian kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä on vähintään 23,50 mk ja enintään 39,00 mk. Jos välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä alittaa 23,50 mk tai ylittää 39,00 mk, edun arvona pidetään välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrää.

12 §

Välittömiä kustannuksia ovat aterian valmistuksessa käytetyt raaka-aineet sekä aterian valmistus- ja tarjoilupalkat sosiaalikulukustannuksineen. Jos työnantaja on sopinut ravitsemisliikkeen kanssa työpaikkaruokailun järjestämisestä, välittöminä kustannuksina pidetään työnantajan aterialta ravitsemisliikkeelle suorittamaa määrää.

Välittöminä kustannuksina ei pidetä aterian kuljettamisesta ruokailupaikalle aiheutuneita kustannuksia.

Palkansaajan työnantajalle aterialta suoritamaa korvausta ei oteta huomioon välittömien kustannusten määrää laskettaessa, vaan se vähennetään ravintoedun raha-arvosta.

13 §

Sairaalan, koulun, päiväkodin tai muun vastaavan laitoksen henkilökuntaan kuuluvan laitospöytäruokailun yhteydessä saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 17,70 mk aterian kohden. Koulun, päiväkodin tai vastaavan laitoksen henkilökunnan oppilaiden tai hoitettavien ruokailun valvonnan yhteydessä saaman ravintoedun arvo on 14,10 mk aterian kohden.

Hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 20,00 mk ateriaa kohden.

14 §

Enintään 39,00 markan nimellisarvoisen, useampaan kuin kahteen ruokailupaikkaan kelpaavan ruokailulipukkeen muodossa saadun edun arvo on 75 % ruokailulipukkeen nimellisarvosta, kuitenkin vähintään 23,50 mk. Nimellisarvoltaan yli 39,00 markan ruokailulipuke arvostetaan nimellisarvoonsa.

Ruokailulipukkeen arvostaminen 1 momentin mukaisesti 75 prosenttiin nimellisarvoistaan edellyttää, että sitä voidaan käyttää ainoastaan ateriointiin eikä sitä vastaan saa rahaa, elintarvikkeita tai muita hyödykkeitä. Muussa tapauksessa lipuke arvostetaan nimellisarvoonsa. Palkansaajalle voidaan antaa edellä mainitulla tavalla arvostettuna vain yksi lipuke sellaista tosiasiallista kotimaan työssäolopäivää kohden, jona työpaikkaruokailua vastavaa ateriaa ei ole työnantajan toimesta muulla tavoin järjestetty.

Täysihoidoetu

15 §

Asunnon, ravinnon, valon ja lämmön sisältävän edun arvo on 1 760,00 mk kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 1 690,00 mk kuukaudessa yhteishuoneessa.

16 §

Merimiespalveluksessa olevan henkilön merimiehenä saaman luontoisedun raha-arvo on 47,00 mk päivää kohden tai enintään 1 057,50 mk kuukaudessa.

c) Ikäryhmä C (ennen vuotta 1992 käyttöönottotut autot)

I autoluokka,
moottorin iskutilavuus enintään 1300 cm³

— vapaa autoetu

— auton käyttöetu

II autoluokka,
moottorin iskutilavuus enintään 1600 cm³

— vapaa autoetu

Autoetu

17 §

Jos palkansaaja tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, verovelvollisen saama etu katsotaan autoeduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

a) Ikäryhmä A (vuosina 1996—1998 käyttöönottotut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,5 % auton uushankintahinnasta lisättyinä 1 250 markalla tai 83 pennillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,5 % auton uushankintahinnasta lisättyinä 500 markalla tai 33 pennillä kilometriltä.

b) Ikäryhmä B (vuosina 1992—1995 käyttöönottotut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättyinä 1 250 markalla tai 83 pennillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättyinä 500 markalla tai 33 pennillä kilometriltä.

Ikäryhmissä A ja B perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosenttiosuutta.

Kuukausi- kohtainen arvo	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo	
	perus- arvo	kilomet- rikohtainen arvo + p/km
mk/kk	mk/kk	

I autoluokka,
moottorin iskutilavuus enintään 1300 cm³

— vapaa autoetu

— auton käyttöetu

II autoluokka,
moottorin iskutilavuus enintään 1600 cm³

— vapaa autoetu

1 800	600	80
1 200	600	40
2 100	720	92

	Kuukausi- kohtainen arvo	Ajopäiväkirjan tai muun vero- velvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo	
	mk/kk	perus- arvo	kilomet- rikohtainen arvo + p/km
— auton käyttöetu	1 410	720	46
III autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	2 690	1 070	108
— auton käyttöetu	1 970	1 070	60
IV autoluokka, moottorin iskutilavuus yli 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	3 360	1 380	132
— auton käyttöetu	2 490	1 380	74

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä.

Ulkomailla saatu autoetu kuuluu ikäryhmään C.

18 §

Ikäryhmissä A ja B edun perusarvoa lasettaessa uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuojan tai sen puuttuessa tukkukaupan ilmoittamaa auton käyttöönotto-kuukauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä suositushintaa vähennettynä 20 000 markalla. Tästä hinnasta lasketaan 17 §:ssä mainittu prosentti. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 50 markkaan.

19 §

Jos luontoisetuautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000 kilometriä, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 17 ja 18 §:ssä tarkoitetusta perusarvosta.

20 §

Ikäryhmissä A ja B autoon hankitut lisävarusteet tavanomaisia talvipyöriä ja autopuhelinta lukuunottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrättäessä.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää 4 000 mk. Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteistms. alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä suositushintaa.

21 §

Ikäryhmään C kuuluvien autojen luokka määräytyy yksinomaan moottorin iskutilavuuden perusteella.

22 §

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun palkansaaja suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut.

Palkansaajan auton kustannuksista työnantajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun raha-arvosta.

23 §

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

24 §

Autoedun raha-arvoa on korotettava 1 900,00 markalla kuukaudessa tai 127 pennillä kilometriä kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

25 §

Edellä 17 §:ssä tarkoitettu ajopäiväkirja on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä.

Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkirjaan merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

- ajon alkamis- ja päättymisajankohta,
- ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti,

N:o 1078

- matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä,
- matkan pituus,
- ajon tarkoitus ja
- auton käyttäjä.

Puhelinetu

26 §

Työnantajan palkansaajan kotiin kustantamasta puhelimesta muodostuvan puhelinedun raha-arvo on 120,00 mk kuukaudessa.

Työnantajan palkansaajalle kustantaman matkapuhelimen luontoisetuarvo on 100,00 mk kuukaudessa.

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1997

Pääjohtaja *Pekka Ruuhonen*

Käyvän arvon soveltaminen

27 §

Sellaisen edun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää arvoa.

Voimaantulo

28 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja sitä sovelletaan toimitettaessa ennakonpidätystä vuonna 1998 ja vuodelta 1998 toimitettavassa verotuksessa.

Ylitarkastaja Päivi Lilja